

Kanne 18.7.2012 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-344/12)

(2012/C 287/49)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Grespan ja G. Conte)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut valtioutuista nro C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) ja nro C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), jotka Italia on toteuttanut Alcoa Trasformazionin hyväksi, 19.11.2009 tehdyn komission päätöksen C(2009) 8112 2, 3 ja 4 artiklan ja SEUT 288 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut asetetussa määräajassa kaikkia kyseisen päätöksen noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä

— Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission kanne koskee sitä, että Italian tasavalta ei ole pannut täytäntöön komission päätöstä, joka koskee Alcoa-yhtiön hyväksi toteutettuja lainvastaisia valtiontukia.

Yhtäältä kyseisen päätöksen 4 artiklan mukaan Italian oli ilmoitettava komissiolle 20.1.2010 mennessä takaisin perittävän tuen koko määrä, päätöksen noudattamiseksi toteutetut ja suunnitellut toimenpiteet sekä asiakirjat, jotka osoittavat, että tuensaajaa on vaadittu palauttamaan tuki. Toisaalta kyseisen päätöksen 2 ja 3 artiklan mukaan Italian oli perittävä tuki takaisin 20.3.2010 mennessä.

Vastaaja ei ollut kanteen nostamiseen mennessä toteuttanut kaikkia kyseisen päätöksen noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä.

Kanne 19.7.2012 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-345/12)

(2012/C 287/50)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Montaguti ja K. Herrmann)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut rakennusten energiatehokkuudesta 16.12.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/91/EY ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan, luettuna yhdessä rakennusten energiatehokkuudesta 19.5.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU ⁽²⁾ 29 artiklan kanssa, koska se ei ole säätänyt velvollisuudesta asettaa saataville energiatehokkuutta koskeva todistus rakennuksia myytäessä tai vuokrattaessa siten, kuin siitä on säädetty direktiivin 7 ja 10 artiklassa sekä niissä säädetyin edellytyksin

— on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut saman direktiivin 15 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, luettuna yhdessä rakennusten energiatehokkuudesta 19.5.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU 29 artiklan kanssa, koska se ei ole ilmoittanut kaikkia 9 artiklassa tarkoitettuja täytäntöönpanotoimia

— Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2002/91/EY täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 4.1.2006. Mainitun direktiivin 7–9 artiklan täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 4.1.2009, ja komissio toteaa, että direktiivin 2010/31/EU 28 artikla, jonka nojalla on mahdollista lykätä energiatehokkuutta koskevien todistusten saataville asettamista koskevan velvollisuuden soveltamista, ei kata todistuksia, jotka on jo annettu tai annettava direktiivin 7 artiklan 1 kohdan nojalla.

Vastaaja ei ollut vielä kanteen nostamishetkellä toteuttanut kaikkia direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavia toimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 1, s. 65

⁽²⁾ EUVL L 153, s. 13

Valitus, jonka DMK Deutsches Milchkontor GmbH (aiemmin Nordmilch AG) on tehnyt 19.7.2012 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-546/10, Nordmilch AG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkki ja malli) 22.5.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-346/12 P)

(2012/C 287/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: DMK Deutsches Milchkontor GmbH (aiemmin Nordmilch AG) (edustaja: asianajaja W. Berlit)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja Lactimilk, SA

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-546/10 22.5.2012 antaman tuomion tuomiolauselman 1 ja 2 kohdan
- hyväksymään kokonaisuudessaan ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset
- velvoittamaan Lactimilk, SA:n korvaamaan menettelyssä kokonaisuudessaan valittajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksen alainen tuomio on kumottava, koska kyseinen tuomioistuin virheellisesti katsoi, että valittajan hakema tavaramerkki oli samankaltainen kuin Lactimilk SA:n tavaramerkit ja että olemassa oli siten sekaannusvaara, mikä merkitsi sitä, että kyseinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa. Unionin yleinen tuomioistuin teki valittajan mukaan virheen, kun se ei vertaillut tosiasiallisesti kyseessä olevia merkkejä keskenään sellaisina kuin niitä oli haettu tai kun ne oli rekisteröity (eli isoin kirjaimin kirjoitettuna) vaan tutki sen sijaan sekaannusvaaraa eri tavalla kirjoitettujen merkkien perusteella. Valittaja katsoo, että näin toimiessaan unionin yleinen tuomioistuin vääristeli tosiseikkoja. Sen mukaan unionin yleinen tuomioistuin lisäksi virheellisesti oletti, että haetun tavaramerkin toinen tavu on painollinen, eikä ottanut huomioon sitä seikkaa, että haettu tavaramerkki on kirjoitettu isoin kirjaimin, minkä vuoksi — myös sen perusteella, miten espanjankielinen yleisö ymmärtää kyseisen merkin — paino ei voi olla ainoastaan kyseisen tavaramerkin toisella tavulla.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg) on esittänyt 20.7.2012 — Caisse nationale des prestations familiales v. Ulrike Wiering ja Markus Wiering

(Asia C-347/12)

(2012/C 287/52)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Caisse nationale des prestations familiales

Vastapuolet: Ulrike Wiering ja Markus Wiering

Ennakkoratkaisukysymys

Kun lasketaan erotusetuutta, joka työskentelyvaltion toimivaltaisen laitoksen on sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklan u alakohdan i alakohdan, 4 artiklan 1 kohdan h alakohdan ja 76 artiklan sekä asetuksen N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21.3.1972 annettun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 ⁽²⁾ 10 artiklan b alakohdan i alakohdan mukaisesti maksettava, onko samanlaisina perheetuksina otettava huomioon kaikki siirtotyöläisen perheelle asuinvaltiossa maksettavat etuudet eli nyt käsiteltävässä asiassa Saksan lainsäädännön mukaiset etuudet Elterngeld ja Kindergeld?

⁽¹⁾ EYVL L 149, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 74, s. 1.

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 16.7.2012 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft v. neuvosto, 25.4.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-348/12 P)

(2012/C 287/53)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bishop ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Muut osapuolet: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran ja Euroopan komissio

Vaatimukset

- on kumottava unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-509/10 25.4.2012 antama tuomio
- on ratkaistava riita lopullisesti ja jätettävä tutkimatta Kala Naftin kyseisistä neuvoston toimenpiteistä nostama kanne tai toissijaisesti hylättävä kanne perusteettomana
- Kala Naft on velvoitettava korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa ja tämän valituksen yhteydessä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvosto katsoo, että unionin yleisen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa antamaa tuomiota rasittaa kaksi oikeudellista virhettä ja että kyseinen tuomio on näin ollen kumottava.

Neuvosto katsoo ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei jättänyt tutkimatta Kala Naft -yhtiön nostamaa kannetta, vaikka kyseinen yhtiö on neuvoston mukaan Iranin valtion julkinen yhteisö.